

22 И въ третїатъ день извѣстисе на Лавана, че бѣга Іаковъ.

23 И онъ като зема братїята си заеднѣ съсъ себеси, гони го подиръ мѣ пѣть седмь-дневнїй: и пристигна го въ герата Галаадъ.

24 Богъ обаче дойде кодъ Лавана Еврина презъ ношъта на сѣнъ, и рече мѣ: увардисе да не изговоришъ жестокѣ на Іакова.

25 Пристигна прочее Лаванъ Іакова: а Іаковъ беше поставилъ шатъратъ си на герата: и Лаванъ заеднѣ съсъ братїята си постави шатъратъ на герата Галаадъ.

26 И рече Лаванъ на Іакова: що си направилъ? и защо ли си скрѣлъ ѿ мене бѣгството ти, и завралъ си дъщерите ми както заробенны съ ножъ?

27 Защо ли си бѣгалъ скрѣшнѣ и утаилъ си себе си ѿ мене, и не си ми швабилъ? защото азъ щехъ да те испроводимъ съ веселїе и съ пѣсни, съсъ тѣпанѣта и (съ) гѣсли:

28 И не си ме удостоилъ нито да цѣлѣвамъ сыновете ми, и дъщерите ми? несмысленнѣ си прочее сторилъ това.

29 И сега силна е рѣката моя да вы шловимъ: но Богъ на-отца вашего вчера презъ ношъта рече ми, и казѣваше: увардисе да не изговоришъ жестокѣ на Іакова.

30 Сега прочее нека е така че си трѣгналъ, понеже си пожалилъ многѣ домѣтъ на-отца ти: (но) защо ли си украдалъ боговете ми?

31 А Іаковъ отговори и рече на Лавана: (бѣгахъ,) понеже се уплашихъ: защото рекохъ: да мы не земешъ дъщерите ти.

32 Онѣй (обаче), въ когото намѣришъ бо-